

knytte sig til den, maatte tage Dpving, og jeg tillader mig at bringe i Thingets Erindring, at jeg, da Sagen sidst var for, oplyste, at Befolkningen i det sidste Aaar er forøget med 4,000 Mennesker. Dernæst tror jeg, det er en Kjendsgjerning, man ikke kan benegte, at der neppe findes nogen By i Danmark, hvor det er vanskeligere at skaffe sig Bøllig og navnlig en saadan Bøllig som den, en Borgmester maa være forpligtet til at have, end netop i Aarhus. Dette ligger vistnok i, at Byen ikke har udvidet sig i samme Forhold som dens Trafik og Befolkning have udvidet sig, og naar jeg udtaler dette med temmelig stor Bestemthed, er det, fordi jeg fra anden Side, — navnlig fra Fernbaneforhold, — har tilstrækkelig Kundskab om, hvor vanskelig det er at skaffe, ikke blot store, men endog mindre Beboelsesleiligheder i Aarhus. Disse Omstændigheder have ført til den Overbevisning hos mig, at det af mig her i Forslag bragte Beløb af 900 Rd. ikke paa nogen Maade kan siges at være overflødigt eller at være rigeligere end, hvad det efter Omstændighederne bør være. Jeg skal endnu tillade mig at henvise til, at det netop er den samme Betragtning, jeg her har tilladt mig at gjøre gjældende for Aarhus's Bedkommende, som har bevæget Udvalget til for Odenses Bedkommende at modtage Ministeriets Forslag, hvorefter Kontorholdet er blevet sat til 970 Rd. Jeg holder mig overbevist om, at Odense ikke er gaaet frem i samme Grad som Aarhus, men i ethvert Tilfælde er det vist, at Odense i den senere Tid har udvidet sig meget betydelig, hvilket derimod ikke er Tilfældet med Aarhus, og jeg tror derfor heller ikke, at det har saa store Vanskeligheder at skaffe sig Bøllig i Odense, som det har i Aarhus. Skulde jeg for Aarhus's Bedkommende benytte den Faktor, som har bevæget Udvalget til at anbefale at blive staaende ved Regeringens Forslag for Odenses Bedkommende, maatte jeg komme til et Beløb, der endog var lidt større end, hvad jeg ved mit Vædringsforslag har tilladt mig at foreslaa. Jeg skal saaledes hermed tillade mig at anbefale mit Forslag til Thingets Vedtagelse.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det var paa Grund af flere Møders og Konferencers Sammentræden til en og samme Tid, at den ærede Minister opgav den mundtlige Konference med nærværende Udvalg, hvorimod han udtalte sig for mig, og jeg gav ham da det Løfte i Udvalget at ville fremsætte de Bemærkninger, han udtalte for mig. Dette har jeg gjort, men efterat Udvalget paany har underkastet Sagen en Overveelse, er det enstemmigt kommet til den Formening, at man ikke kunde foreslaa Thinget at gaa videre, end der er vedtaget ved 2den Behandling. Jeg skal nu ikke yttre mig videre angaaende det, den ærede Minister nys bemærkede. Man kunde maasse ved, hvad han sagde, stemfalde nogen Tvivl i Udvalget om, hvorvidt vi ikke vare gaaede for høit med Hensyn til Odense, men dette skal jeg lade staa hen, da Udvalget engang er gaaet til at foreslaa Thinget i den Henseende at blive staaende ved den ærede Indenrigsministers Forslag. Ellers kunde det maaffe, naar der havde været Leilighed dertil, have været ønskeligt, at man havde underkastet Sagen en fornyet Overveelse med Hensyn til Embedet i Odense, som den ærede Minister synes at mene at være noget rundeligt ansat. — Jeg skal altsaa paa Udvalgets Vegne tilraade det ærede Thing at forkaste Ministerens Forslag.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Indenrigsministeren:

I sidste Linie forandres „850“ til „900“

forkastedes med 42 Stemmer mod 12.

Derefter fattedes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landsthinget.

Formanden: Da Justitsministeren for Diebliffet er fraværende, vil jeg foreløbig forbigaa den som Nr. 3 paa Dagsordenen op-